

ΑΠΟΦΑΣΗ : 389 /2025

ΑΡΙΘ. ΕΚΘ. ΚΑΤΑΘ. ΑΓΩΓΗΣ : 2123/377/2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή [Redacted] η οποία ορίστηκε για να διευθύνει τη συζήτηση με τη με αριθμό 227/5-5-2025 πράξη της Διευθύνουσας το Πρωτοδικείο Κατερίνης Προέδρου Πρωτοδικών και από τη Γραμματέα [Redacted]

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια και στο ακροατήριό του στις 9 Οκτωβρίου 2025 για να δικάσει επί της υπόθεσης μεταξύ :

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ : Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και διακριτικό τίτλο «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ», με Α.Φ.Μ. 999538617 της Δ.Ο.Υ. Αμαρουσίου και αριθμό ΓΕΜΗ 161712601000 που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής επί της οδού Χ. Σαμπάγ - Σ. Χουρί αριθμός 3 (3ος όροφος) και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας του δικηγόρου [Redacted] που προκατέθεσε νομίμως και εμπροθέσμως έγγραφες προτάσεις στις 4-4-2025, δυνάμει της από 27-3-2025 Εξουσιοδότησης, κατά τα άρθρα 96 παρ. 1 και 237 παρ. 1 εδ. β' ΚΠολΔ του Διευθυντή Δημόσιας Εκτέλεσης αυτού, [Redacted] (δυνάμει του από 14-10-2022 πρακτικού του Διοικητικού του Συμβουλίου), με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του από τη δικηγόρο Αθηνών Αθηνά Γιακουμογιαννάκη (Α.Μ. 39813 Δ.Σ.Αθηνών) και προσκόμισε το με αριθμό Β457694/31-3-2025 Γραμμάτιο

Προκαταβολής Εισφορών και Ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, ενώ δεν παραστάθηκε κατά τη δικάσιμο.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ : [redacted] με
[redacted] ιδιοκτήτη ατομικής επιχείρησης που εδρεύει στην [redacted]
[redacted] επί της οδού [redacted] ήτοι της καφετέριας με το διακριτικό τίτλο
[redacted] που λειτουργεί στην ίδια παραπάνω διεύθυνση, ο οποίος δεν
παραστάθηκε κατά τη συζήτηση, αλλά προκατέθεσε νόμιμα και εμπρόθεσμα
έγγραφες προτάσεις στις 8-4-2025 μετά σχετικών εγγράφων σύμφωνα με το
άρθρο 237 ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε και ισχύει), δυνάμει της από 4-4-
2025 έγγραφης κατ' άρθρο 96 ΚΠολΔ εξουσιοδότησης του πληρεξουσίου
δικηγόρου Κατερίνης [redacted] προκαταβλήθηκαν, δε,
οι προβλεπόμενες από το άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του ν. 4194/2013 εισφορές (βλ.
το με αριθμό Α75162/8-4-2025 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων
του Δικηγορικού Συλλόγου Κατερίνης).

ΤΟ ΕΝΑΓΟΝ ζητά να γίνει δεκτή η από 27-11-2024 αγωγή του, που
κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 9-12-2024 με αριθμό
εκθέσεως καταθέσεως 2123/377/2024, στην οποία μνημονεύεται η υποχρέωση
των διαδίκων προς κατάθεση προτάσεων εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών
από την κατάθεση της αγωγής. Μετά το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας και
κατόπιν της νόμιμης και εμπρόθεσμης κατάθεσης δικογράφου προτάσεων από
αμφοτέρους τους διαδίκους, με τη με αριθμό 227/5-5-2025 πράξη της
Διευθύνουσας το Πρωτοδικείο Κατερίνης Προέδρου Πρωτοδικών, ορίστηκε η
συζήτηση της υπόθεσης κατά τη δικάσιμο, η οποία μνημονεύεται στην αρχή της
παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο υπό τον αριθμό 4.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως
αναφέρεται παραπάνω και η υπόθεση, μετά την εκφώνησή της με τη σειρά της από
το οικείο πινάκιο, συζητήθηκε σύμφωνα με το ισχύον άρθρο 237 ΚΠολΔ, όπως
τούτο τροποποιήθηκε και ισχύει.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, η οποία περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου «ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενα ή χωρίς.... τα οπτικοακουστικά έργα....». Από τα δικαιώματα αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στον δημιουργό τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα, τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 εξουσίες. Ειδικότερα, το άρθρο 3 ορίζει στη μεν παράγραφο 1 τα εξής : «1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) ..., β) ..., γ) ..., δ) ..., ε) ..., στ) ..., ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, θ) ...», στη δε παράγραφο 2 τα εξής: «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει προσιτό το έργο σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». II. Κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ίδιου ως άνω νόμου τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία

δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον ανωτέρω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύσαν δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής με συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Από την ανωτέρω όμως διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σε αυτή φράση «όλων των έργων», για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί για το ορισμένο της σχετικής αίτησης ή αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων, που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβαστεί οι σχετικές εξουσίες καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επιμέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζόμενων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι αιτούντες ή ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του ν. 2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης των προβλεπόμενων από τον νόμο αυτό αμοιβών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η ενιαία εύλογη αμοιβή και αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον επιδιωκόμενο από την προαναφερθείσα διάταξη στόχο. Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτό μαχητό τεκμήριο λειτουργεί μόνο αποδεικτικά αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως κατά

την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά αυτών και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνισης της επιμέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφίου β' του προαναφερθέντος άρθρου, οι αιτούντες ή ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση, που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς). Τα παραπάνω ορίζονται και στο άρθρο 7 ν. 4481/2017 σύμφωνα με το οποίο : «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας..... Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή

εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών». Υπέρ της άποψης αυτής συνηγορεί άλλωστε και το ότι το εισαγόμενο κατά τα ανωτέρω τεκμήριο είναι, όπως προεκτέθηκε, μαχητό και ο χρήστης, στο πλαίσιο της νόμιμης άμυνάς του, μπορεί να το ανατρέψει, αφού από τον προαναφερθέντα νόμο προβλέπεται : α) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να διαπραγματεύεται με τους χρήστες και να προβάλλει τις σχετικές με τις αμοιβές των μελών του αξιώσεις του, σε περίπτωση δε διαφωνίας τους να προσφύγει στο Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, για προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής ή στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο, για τον κατά την τακτική διαδικασία οριστικό καθορισμό της αμοιβής αυτής (άρθρο 49 παρ. 1 εδ. γ, δ και ε ν. 2121/1993) με επακόλουθο οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα και την απαιτούμενη άνεση χρόνου, να πληροφορηθούν οτιδήποτε σχετίζεται με τα μέλη ή τα έργα των μελών του οργανισμού ή με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς και τα μέλη τους, που αυτός αντιπροσωπεύει στην ημεδαπή ή ακόμη και με τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας και εν γένει να διαπιστώσουν αν το ως άνω τεκμήριο ανταποκρίνεται ή μη στην αλήθεια, β) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, σε περίπτωση που αμφισβητηθεί από δικαιούχο ότι ορισμένο έργο, στη σύμβαση που καταρτίσθηκε με τον χρήστη, ανήκε στην αρμοδιότητά του, να συντρέξει με κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 παρ. 4 ν. 2121/1993), παρέχοντάς του μεταξύ άλλων πληροφορίες ή οτιδήποτε άλλο, σχετικό με τα μέλη του και τα έργα αυτών, καθώς και να παρέμβει στη σχετική δίκη, γ) αν ο ανωτέρω οργανισμός δηλώνει ψευδώς ότι έχει την εξουσία να διαχειρίζεται ορισμένα έργα ή να αντιπροσωπεύει ορισμένους καλλιτέχνες ή παραγωγούς, εκτός από τις ποινικές ευθύνες, οφείλει να αποζημιώσει τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 παρ. 4 εδ. β' ν. 2121/1993). Άλλωστε οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά τα άρθρο 72 παρ. 3 ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν

πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα, που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Πλέον αυτού, όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν στη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή οι αλλοδαποί, εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν. 2054/1992 (ΦΕΚ Α 104/30.6.1992) και αποτελεί πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή : α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», δηλαδή τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμη και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο στην προαναφερθείσα διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως αυτό το αργότερο εντός 30 ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε στην Ελλάδα ως συμβαλλόμενη με την ανωτέρω διεθνή σύμβαση (άρθρο 5 παρ. 2 ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμη κι αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως μεταξύ άλλων είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυσσόμενες χώρες, επιτυγχάνουν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο

της προθεσμίας των 30 ημερών δημοσίευση και παρουσιάσή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυσσόμενης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (ΕφΠατρ 477/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). III. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 65 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον. Κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου, υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής, που συνήθως ή κατά το νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος. Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, σε περίπτωση προσβολής, παρέχεται στον δημιουργό ή στον δικαιούχο συγγενικού δικαιώματος αξίωση για αναγνώριση του δικαιώματος, ενώ σε περίπτωση παράνομης υπαίτιας προσβολής δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη. Προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας πάνω στο έργο είναι κάθε πράξη, που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές) του δημιουργού, εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του δημιουργού ή χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που να αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής, όπως συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός κ.λπ. (ΕφΑθ 170/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 65 παρ. 2 του Ν. 2121/1993 σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 57, 58, 297, 298 και 914 ΑΚ, κάθε πράξη που έχει ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοιο με το αντικείμενο και περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον αυτή δεν συντελείται από τον δικαιούχο ή με τη συναίνεσή του, συνιστά αντικειμενικά παράνομη πράξη, οπότε, συντρέχοντων και των λοιπών ουσιαστικών όρων του άρθρου 914 ΑΚ, όπως η υπαιτιότητα, η ύπαρξη ζημίας και ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ παρανόμου πράξης και ζημίας, γεννιέται αξίωση προς αποζημίωση (ΑΠ 484/2020, ΕφΘεσ 71/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, η συνήθης αυτή αμοιβή δεν ταυτίζεται καταρχήν με την περιλαμβανόμενη στο δημοσιευθέν κατ' άρθρο 56 παρ. 3 εδ. ε' ν. 2121/1993

αμοιβολόγιο, διότι σε μία τέτοια περίπτωση ο προσδιορισμός του ύψους της θα είχε ανατεθεί στην απόλυτη κρίση του δανειστή (βλ. Απ. Καραγκουνίδη, Αποζημίωση λόγω προσβολής δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, 2014, σελ. 258-259). Όμως, εάν το αμοιβολόγιο αποτέλεσε την βάση κατάρτισης αδειών χρήσης του ρεπερτορίου με ικανό αριθμό χρηστών ή έχει επιβεβαιωθεί με δικαστικές αποφάσεις κατ' άρθρο 56 παρ. 2 εδ. β' και γ' ν. 2121/1993, τότε πρόκειται πλέον για «αμοιβή που συνήθως καταβάλλεται» (βλ. Απ. Καραγκουνίδη, ό.π., σελ. 259). Σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 εδ. τελ. ν. 2121/1993 οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δύνανται να συνάπτουν συμφωνίες - πλαίσια με αντιπροσωπευτικές οργανώσεις χρηστών, με τις οποίες ρυθμίζεται η αμοιβή που καταβάλλουν οι τελευταίοι. Στην πράξη οι συμφωνίες αυτές προβλέπουν χαμηλότερες αμοιβές σε σχέση με το δημοσιευθέν αμοιβολόγιο, συνδεδεμένες με την εκ μέρους των χρηστών τήρηση συγκεκριμένων υποχρεώσεων, π.χ. τη χορήγηση αναλυτικών καταλόγων με τα εκτελεσθέντα έργα ή τη γνωστοποίηση οικονομικών και φορολογικών στοιχείων, οι οποίες συνεπάγονται τη μείωση του διαχειριστικού κόστους του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης (βλ. Κοτσίρη- Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 56, 54/Σινανίδου). Όμως, εάν μία συμφωνία - πλαίσιο δεν συνδέεται με τέτοιες υποχρεώσεις, ώστε να δικαιολογείται απόκλιση από την αρχή της ίσης και δίκαιης μεταχείρισης των χρηστών όμοιας κατηγορίας, και παράλληλα έχει προσχωρήσει σε αυτήν η πλειοψηφία των οικείων χρηστών, τότε η με αυτόν τον τρόπο καθορισθείσα αμοιβή έχει καταστεί η «συνήθης» και θα αποτελέσει τη βάση για τον υπολογισμό της κατ' άρθρο 65 παρ. 2 ν. 2121/1993 αποζημίωσης, ανεξαρτήτως εάν στην συμφωνία - πλαίσιο προβλέπεται άλλως για τους χρήστες που δεν λαμβάνουν προηγουμένως άδεια από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης (ΜΠρΑθ 10821/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). IV. Τέλος και το νομικό πρόσωπο, εφόσον κηρύσσεται ικανό δικαίου και ικανό προς δικαιοπραξία (άρθρα 61 και 70 ΑΚ), έχει δικαίωμα επί της προσωπικότητάς του στην έκφανση της πίστης, της υπόληψης, της φήμης, του κύρους, του επαγγέλματος, του μέλλοντος και των λοιπών αναγνωριζόμενων σ' αυτό άυλων αγαθών. Συνεπώς, σε περίπτωση προσβολής της προσωπικότητάς του σε οποιαδήποτε των εκφάνσεων τούτων, δικαιούται να ζητήσει, κατά τα άρθρα 57 και 59 ΑΚ, προστασία, η οποία συνίσταται

σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνον ως προς την αξίωση για την άρση της προσβολής, ενώ για την αξίωση αποζημίωσης καθώς και για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης εκείνου που έχει προσβληθεί, ο νόμος απαιτεί η προσβολή να είναι παράνομη και υπαίτια. Δικαιούχοι χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης μπορεί να είναι και νομικά πρόσωπα, γιατί και αυτά είναι φορείς εννόμων αγαθών, εφόσον βέβαια επικαλεστούν και αποδείξουν μια συγκεκριμένη βλάβη, που έχει υλική υπόσταση. Έτσι, αποκατάσταση της ηθικής βλάβης μπορούν να ζητήσουν και οι εταιρείες με νομική προσωπικότητα, αν με την αδικοπραξία προσβλήθηκε η εμπορική τους πίστη, η επαγγελματική τους υπόληψη και γενικά το εμπορικό τους μέλλον (ΑΠ 932/2019, ΕφΘεσ 78/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αγωγή το ενάγον νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου εκθέτει ότι είναι ένας νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες - υποεκδότες μουσικών έργων και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Ότι τα μέλη αυτού του έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και ότι στο πλαίσιο της εν λόγω δραστηριότητάς του, τα μέλη του του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιοδήποτε χώρο. Ότι, επιπλέον, το ενάγον έχει καταστεί μέλος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών, και αλλοδαπούς δικαιούχους δυνάμει Συμβάσεων Αμοιβαίας Εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς τον σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές

εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Ότι το ενάγον, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο περιγραφόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο έχει νομίμως γνωστοποιηθεί στο κοινό. Ότι ο εναγόμενος, ο οποίος έχει την ιδιοκτησία, διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας της καφετέριας υπό τον διακριτικό τίτλο

επιφάνειας 120 τ.μ. περίπου, αν και προέβαινε, από την 1^η-1-2018 τουλάχιστον, μέσω της χρήσης απλών μηχανικών μέσων χωρίς τη χρήση φυσικού προσώπου (disc jockey), αλλά και με διοργάνωση έκτακτων ημερήσιων εκδηλώσεων, όπως εμφανίσεις καλλιτεχνών ζωντανά (είτε με play back ή unplugged είτε με disc jockey) σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων των εκπροσωπούμενων από το ενάγον δικαιούχων, στα οποία (μουσικά έργα) γίνεται δειγματοληπτική αναφορά για τα έτη 2021, 2022 και 2024, προς το κοινό και συγκεκριμένα στους πελάτες του, εντούτοις ουδέποτε έλαβε σχετική έγγραφη άδεια προς τούτο, ούτε έχει καταβάλλει, περαιτέρω, το αντίστοιχο τίμημα. Ότι προηγουμένως το ενάγον είχε οχλήσει τον εναγόμενο να καταβάλει την οφειλόμενη αμοιβή για τα έτη 2018 – 2024 και του είχε παραδώσει τα με αριθμούς 108586/3-6-2024, 94994/24-3-2024 και 80713/5-12-2023 απογραφικά – ενημερωτικά δελτία, δια των οποίων εξουσιοδοτημένος συνεργάτης του, αφού επισκέφθηκε κατά τις παραπάνω ημερομηνίες το κατάστημά του, και διαπίστωσε τη δημόσια εκτέλεση μουσικής, τον ενημέρωσε για την υποχρέωση λήψης άδειας δημόσιας εκτέλεσης από το ενάγον και το ύψος των καταβλητέων πνευματικών δικαιωμάτων και ότι του είχε απευθύνει σχετικά τις από 22-3-2024, 7-3-2024, 21-10-2021 και 19-12-2019 επιστολές οφειλής του τμήματος δημόσιας εκτέλεσης, προκειμένου να ανταποκριθεί στην υποχρέωση λήψης αδειάς δημόσιας εκτέλεσης μουσικής. Ότι ο εναγόμενος ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τη χρήση του προστατευόμενου από το ενάγον ρεπερτορίου. Ότι η ως άνω συμπεριφορά του

εναγόμενου, η οποία είχε ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοιο με το αντικείμενο και περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον αυτή δεν συντελέστηκε από τον δικαιούχο ή με τη συναίνεσή του, συνιστά αντικειμενικώς παράνομη πράξη, προέβη δε σε αυτήν εκ προθέσεως, προκαλώντας στο ενάγον αντίστοιχη περιουσιακή ζημία αλλά και ηθική βλάβη, τελούσα σε προφανή αιτιώδη συνάφεια προς την ως άνω αδικοπρακτική συμπεριφορά. Ότι εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας προσβολής των προστατευόμενων από το ενάγον δικαιωμάτων, ο εναγόμενος υποχρεούται σε αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμεταλλεύσεως και δη βάσει του προαναφερόμενου αμοιβολογίου και η οποία (αμοιβή) ανέρχεται, κατά τους ειδικότερα εκτιθέμενους στην αγωγή μαθηματικούς υπολογισμούς, στο συνολικό ποσό των 5.929,68 Ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 24%. Ότι από την ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγόμενου (εκμετάλλευση και συγκεκριμένα δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων μουσικών έργων χωρίς άδεια) υπέστη προσβολή και μείωση της φήμης, της πίστωσης, της υπολήψεως, του κύρους, των εργασιών και του μέλλοντός του, ενόψει των συμβάσεων που έχει συνάψει με συγκεκριμένους πνευματικούς δημιουργούς και με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς φορείς, βάσει των οποίων έχει καταστεί εκδοχέας των δικαιωμάτων των δημιουργών, για την ικανοποίηση της οποίας αιτείται, ποσό ύψους 3.000,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 720,00 ευρώ (με την έκδοση του σχετικού τιμολογίου). Με βάση το ανωτέρω ιστορικό και όσα ακόμη αναφέρει στην αγωγή του, το ενάγον, ζητεί να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει, ως αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ. 2 του Ν. 2121/93 το συνολικό ποσόν των εννέα χιλιάδων εξακοσίων σαράντα εννέα ευρώ και εξήντα οκτώ λεπτών (9.649,68 €), όπως ειδικότερα ανωτέρω αναλύεται τούτο και μάλιστα νομιμοτόκως : α) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2018 αποζημίωση από 1-1-2018, β) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2019 αποζημίωση από 1-1-2019, γ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2020 αποζημίωση από 1-1-2020, δ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2021 αποζημίωση από 1-6-2021, ε) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2022 αποζημίωση από 1-2-2022, στ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2023 αποζημίωση από 1-1-2023, ζ) για την αντιστοιχούσα

στο έτος 2024 αποζημίωση από 1-1-2024 και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από την επίδοση της παρούσας αγωγής, άλλως άπαντα τα ανωτέρω κονδύλια νομιμοτόκως από της επομένης της επιδόσεως της παρούσης και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση και ικανοποίησή του (πλην του αιτούμενου ποσού Φ.Π.Α. επί εκάστου κονδυλίου αυτής, το οποίο ζητείται νομιμοτόκως από την επομένη της ημερομηνίας εκδόσεως του φορολογικού στοιχείου τιμολογίου - για την είσπραξη των επιδικασθησομένων ποσών έως ολοσχερούς εξοφλήσεως), άλλως και όλως επικουρικώς να υποχρεωθεί να του καταβάλει το ποσό των δύο χιλιάδων εννιακοσίων εξήντα τεσσάρων ευρώ και ογδόντα τεσσάρων λεπτών (2.964,84 Ευρώ) κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, με τον νόμιμο τόκο : α) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2018 αμοιβή από 1-1-2018, β) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2019 αμοιβή από 1-1-2019, γ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2020 αμοιβή από 1-1-2020, δ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2021 αμοιβή από 1-6-2021, ε) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2022 αμοιβή από 1-2-2022, στ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2023 αμοιβή από 1-1-2023, ζ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2024 αμοιβή από 1-1-2024, άλλως άπαντα τα ανωτέρω κονδύλια νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση (πλην του αιτούμενου ποσού Φ.Π.Α. επί εκάστου κονδυλίου αυτής, το οποίο ζητείται νομιμοτόκως από την επομένη της ημερομηνίας εκδόσεως του φορολογικού στοιχείου τιμολογίου- για την είσπραξη των επιδικασθησομένων ποσών έως ολοσχερούς εξοφλήσεως). Επίσης ζητά να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινώς εκτελεστή και να καταδικασθεί το εναγόμενο στη δικαστική του δαπάνη αναλυόμενη μετά του αναλογούντος ΦΠΑ 24%, όπως τούτη ειδικότερα εξειδικεύεται επί του δικογράφου του.

Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η ένδικη αγωγή, αρμοδίως και παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο να τη δικάσει (άρθρα 7, 9 εδ. α', 10, 14 και 22 ΚΠολΔ), κατά την παρούσα τακτική διαδικασία, για το παραδεκτό δε αυτής τηρήθηκε η νόμιμη προδικασία, καθότι η αγωγή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο στις 17-12-2024, ήτοι εντός της προθεσμίας των 30 ημερών από την κατάθεσή της (9-12-2024) στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, όπως προκύπτει από τη

με αριθμό 5086Ζ'/17-12-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (άρθρο 215 παρ.1 του ΚΠολΔ ως ισχύει). Περαιτέρω η υπό κρίση αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, καθώς αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών, ενώ για τη δικονομική πληρότητα της αγωγής, δεν είναι αναγκαία η αναφορά για την ενεργητική νομιμοποίηση του ενάγοντος, των συγκεκριμένων συμβάσεων διαχείρισης και προστασίας που συνήψε, ως οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, με τους αναφερόμενους στην αγωγή πνευματικούς δημιουργούς, βάσει των οποίων του έχουν εκχωρήσει, έναντι αμοιβής, τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας τους, δηλαδή του αποκλειστικού και απόλυτου δικαιώματος της εκμετάλλευσης του έργου τους, απορριπτόμενου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του εναγόμενου, καθόσον, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 του ν. 2121/1993, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας, όπως είναι το ενάγον, τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Συνεπώς, για την ενεργητική νομιμοποίηση του ενάγοντος αρκεί η έγγραφη δήλωσή του (με την αγωγή) ότι του έχει εκχωρηθεί από τους δειγματοληπτικώς αναφερόμενους δημιουργούς και για τα δειγματοληπτικώς αναφερόμενα έργα η διαχείριση και προστασία του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας τους, χωρίς μάλιστα να απαιτείται η διευκρίνιση αν τούτο έγινε με μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή με παροχή της οικείας πληρεξουσιότητας (βλ. Γ. Κουμάντο, ό.π. σελ. 343-344). Τα ίδια ισχύουν κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 55 παρ. 2, 3 του ν. 2121/1993 και για τους αλλοδαπούς οργανισμούς, με τους οποίους ο ημεδαπός (οργανισμός) συνάπτει συμβάσεις αμοιβαιότητας, κατ' άρθρο 72 παρ. 3 του ν.

2121/1993 (ΕφΘεσ 78/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, η ένδικη αγωγή κατά την κύρια βάση της είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 12 παρ. 1, 13, 14, 15 παρ. 1, 32 παρ. 1, 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993, 2 παρ. 1, 6, 7, 12, 23 και 24 Ν. 4481/2017, 2, 3, 4, 5, 7, 10 και 12 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης (ν. 2054/1992), καθόσον στην ένδικη υπόθεση εφαρμοστέο είναι το ελληνικό δίκαιο, δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 67 παρ. 2 ν. 2121/1993 τα συγγενικά δικαιώματα διέπονται από το δίκαιο του κράτους όπου πραγματοποιήθηκε η ερμηνεία ή η εκτέλεση ή όπου παρήχθησαν οι υλικοί φορείς του ήχου, 57, 57, 297, 298, 299, 346, 914, 932 ΑΚ, 176, 189, 191 παρ. 2, 907, 908 παρ. 1 εδ. γ' και δ' ΚΠολΔ, πλην : α) του παρεπόμενου αιτήματος για την επιδίκαση τόκων για την αντιστοιχούσα στο έτος 2018 αμοιβή από 1-1-2018, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2019 αμοιβή από 1-1-2019, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2020 αμοιβή από 1-1-2020, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2021 αμοιβή από 1-6-2021, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2022 αμοιβή από 1-2-2022, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2023 αμοιβή από 1-1-2023, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2024 αμοιβή από 1-1-2024, το οποίο τυγχάνει απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο, διότι το ενάγον ουδόλως επικαλείται ότι προέβη σε αντίστοιχη όχληση του εναγόμενου για την καταβολή των εν λόγω αιτουμένων ποσών, ούτε συντρέχει εκ του νόμου αντίστοιχη δήλη μέρα για την καταβολή της αιτούμενης αποζημίωσης και β) του αιτήματος περί επιδίκασης Φ.Π.Α. επί του κονδυλίου χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, καθώς το αίτημα για καταβολή Φ.Π.Α. ως μέρος της αποζημίωσης σε αδικοπραξίες είναι μεν νόμιμο, αλλά η νομιμότητά του εξαρτάται από την ιδιότητα του ζημιωθέντος, καθώς βασική αρχή είναι ότι η αποζημίωση αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ζημίας, δηλαδή στην επαναφορά της περιουσίας του ζημιωθέντος στην κατάσταση που θα βρισκόταν αν δεν είχε συμβεί η ζημιογόνος πράξη και εν προκειμένω το ενάγον ως προς το συγκεκριμένο κονδύλιο (εν αντιθέσει με τα υπόλοιπα) δεν υπέστη ζημία, καθώς ο φόρος αυτός δεν αποτελεί πραγματική ζημία για το ίδιο (ΑΠ 1519/2023 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, η αγωγή, κατά την επικουρική βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού, κρίνεται απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθόσον η από το άρθρο 904 του ΑΚ αγωγή του αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι επιβουλητικής φύσης και μπορεί να ασκηθεί μόνο όταν λείπουν

οι προϋποθέσεις της αγωγής από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία, εκτός εάν θεμελιώνεται σε πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα στα οποία στηρίζεται η αγωγή από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία, γεγονός που δεν συντρέχει στην προκείμενη περίπτωση, καθ' ότι η εν λόγω αγωγή στηρίζεται, ως προς την επικουρική της βάση, στα ίδια πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται και ως προς την κύρια βάση της (ΑΠ 1006/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, η ένδικη αγωγή, κατά το μέρος που έγινε δεκτή, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία, δεδομένου ότι καταβλήθηκε και το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες προσαυξήσεις υπέρ τρίτων (βλ. το με κωδικό 782610400955 0930 0072 ηλεκτρονικό παράβολο ποσού 102,21 ευρώ, σε συνδυασμό με την από 3-4-2025 απόδειξη πληρωμής της τράπεζας ALPHA BANK), ενώ για το παραδεκτό της συζήτησης προσκομίσθηκε το από 25-11-2024 ενημερωτικό έγγραφο της πληρεξουσίας δικηγόρου του ενάγοντος προς τον νόμιμο εκπρόσωπο αυτού σχετικά με τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της ένδικης διαφοράς σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 του ν. 4640/2019.

Ο εναγόμενος, δια δηλώσεως η οποία έγινε δια των εγγραφών προτάσεών του που κατατέθηκαν κατά τα προαναφερθέντα στη γραμματεία του Δικαστηρίου, αρνήθηκε την αγωγή, ισχυριζόμενος ότι το ενάγον δεν νομιμοποιείται ενεργητικά να ασκήσει την υπό κρίση αγωγή, καθώς δεν συνιστά τον μοναδικό ΟΣΔ που εκπροσωπεί τη συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων από τη στιγμή που παράλληλα με αυτόν λειτουργεί νόμιμα με άδεια του Υπουργείου και έτερος ΟΣΔ με την επωνυμία «ΕΔΕΜ», που όπως προκύπτει από το καταστατικό του φέρεται να εκπροσωπεί την ίδια κατηγορία δικαιούχων. Ο παραπάνω ισχυρισμός του εναγόμενου περί έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης του ενάγοντος κρίνεται απορριπτέος ως μη νόμιμος, καθώς ο ενάγων συνιστά νόμιμα συνεστημένο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με τα άρθρα 54 επ. του Ν. 2121/1993, η έγκριση και η λειτουργία του χορηγήθηκε με τη νόμιμα δημοσιευμένη στο ΦΕΚ Β 323/18-3-2003 υπ' αριθμ. 2170/2003 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Σύμφωνα με το καταστατικό του, σκοπό έχει τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού δικαιώματος των

πνευματικών δημιουργών, για την υλοποίηση του οποίου συνάπτει συμβάσεις εκχώρησης με Έλληνες πνευματικούς δημιουργούς και συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης με αντίστοιχες αλλοδαπές εταιρίες πνευματικής ιδιοκτησίας, οι οποίες λειτουργούν στο εξωτερικό. Παράλληλα, στο ενάγον έχει εκχωρηθεί από τα μέλη του, που είναι πνευματικοί δημιουργοί κάθε κατηγορίας (π.χ. συνθέτες, στιχουργοί κλπ) το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου τους υπάρχοντος και μέλλοντος να υπάρξει, μορφή της οποίας εκμετάλλευσης αποτελεί και η χορήγηση αδειών για δημόσια εκτέλεση αυτού είτε αυτή γίνεται ζωντανά είτε δια μηχανικών μέσων. Το δικαίωμα της παροχής αδειάς για την εν λόγω μορφή εκμετάλλευσης έχει παραχωρηθεί από τους πνευματικούς δημιουργούς - μέλη της έναντι αμοιβής στο ενάγον ΟΣΔ, ο οποίος νομιμοποιείται στην άσκηση αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 2^α και 3 του Ν. 2121/1993, δεδομένου ότι ο κάθε δικαιούχος έχει δικαίωμα να συνάψει, μετά τη λήξη της έκτακτης και προσωρινής διαχείρισης της ΕΥΕΔ και για τη διαχείριση των δικαιωμάτων του στο μέλλον, δηλαδή από τη σύναψη σύμβασης και εφεξής, ατομική σύμβαση ανάθεσης είτε με την κατά τα ανωτέρω προκριθείσα από την Γενική Συνέλευση ΕΔΕΜ, είτε με άλλον οργανισμό ελεύθερης επιλογής του. Να σημειωθεί εν προκειμένω ότι το ενάγον ορθά ασκεί την υπό κρίση αγωγή στο πλαίσιο διεκδίκησης της οφειλόμενης αποζημίωσης εκ μέρους του εναγόμενου κατ' άρθρο 65 του Ν. 2121/1993, επικαλούμενος το τεκμήριο του άρθρου 7 παρ. 1 εδ. α' του Ν. 4481/2017, καθώς η αξίωση αυτή δεν υπάγεται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση από κοινού με έτερους ΟΣΔ (εν προκειμένω την ΕΔΕΜ), όπως προβλέπεται από έτερες περιπτώσεις του Ν. 2121/1993 (π.χ. άρθρο 49 παρ. 1 -που αναφέρεται σε δικαίωμα εύλογης αμοιβής σε περιπτώσεις δημόσιας εκτέλεσης ερμηνειών και της μετάδοσής τους στο κοινό ραδιοτηλεοπτικά και άρθρο 54 παρ. 2 που αναφέρεται σε μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων μέσω καλωδίων ή άλλων υλικών αγωγών), δεδομένου ότι από τη διατύπωση του άρθρου 7 παρ. 1 ν. 4481/2017 συνάγεται ότι εφόσον υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, όπως εν προκειμένω, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα

με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993, αλλά η εν λόγω διάκριση αφορά στην περίπτωση κατά την οποία ασκούνται δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, όπερ εν προκειμένω δεν συμβαίνει, καθόσον για τις αξιώσεις του άρθρου 65 ν. 2121/1993 δεν προβλέπεται υποχρεωτική συλλογική διαχείριση. Ειδικότερα και προς πληρότητα του σκεπτικού της ως άνω απορρίψεως του ισχυρισμού του εναγόμενου ως νομικά αβάσιμου, αναφέρεται ότι η συλλογική διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων των δημιουργών μουσικών έργων είχε αναλάβει, βάσει των διατάξεων του ν. 2121/1993, η ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ΑΕΠΙ - Ελληνική Εταιρία προς Προστασίαν της Πνευματικής Ιδιοκτησίας Α.Ε.». Το 2003 άρχισε να δραστηριοποιείται στην ίδια αγορά και ο Οργανισμός με την επωνυμία «Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών Δικαιωμάτων Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, Αστικός Συνεταιρισμός Περιορισμένης Ευθύνης». Στη συνέχεια, το έτος 2018, με απόφαση της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ανακλήθηκε η άδεια της ανωτέρω ανώνυμης εταιρίας ΑΕΠΙ λόγω αδυναμίας αποτελεσματικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των δικαιούχων. Κατόπιν τούτου, με τη με αριθμό ΥΠΠΟΑ/ ΓΔΔΥΗΔ/ΔΔΑΔ/ΤΔΥΕΦ262844/18408/13772/689/4-6-2018 απόφαση της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού (Β' 2085), η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 51Α του ν. 4481/2007, ανατέθηκε εκτάκτως και για χρονικό διάστημα δύο ετών η διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των δικαιούχων της ΑΕΠΙ στον ΟΠΙ, και ειδικότερα στην ειδικώς προς τούτο συσταθείσα υπηρεσία του, την ΕΥΕΔ. Επίσης, με την παράγραφο Ζ της απόφασης αυτής μεταβιβάστηκαν στον ΟΠΙ τα χρηματικά ποσά που τηρούνταν στους χωριστούς ειδικούς λογαριασμούς της περ. α' της παραγράφου 2 του άρθρου 17 του ν. 4481/2017 επ' ονόματι της ΑΕΠΙ και οι οποίοι έχουν χαρακτηριστεί ως λογαριασμοί δικαιούχων, για να τα αποδώσει ο ΟΠΙ στους δικαιούχους. Για τον ίδιο σκοπό μεταβιβάστηκαν με την ίδια παράγραφο τυχόν αξιόγραφα και λοιποί άυλοι τίτλοι, οι οποίοι αφορούν σε δικαιώματα δικαιούχων και βρισκόνταν στη νομή και κατοχή της ΑΕΠΙ. Επισημάνθηκε δε ότι κατά την εξόφληση των τίτλων αυτών αφαιρείται το ποσό της προμήθειας που ίσχυε κατά τον χρόνο ανάκλησης της άδειας της ΑΕΠΙ, το οποίο καταβάλλεται σε αυτήν. Εν τω

μεταξύ, συστάθηκε αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΡΓΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ - ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΔΕΜ». Στη συνέχεια, κατόπιν πρόσκλησης που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της ΕΥΕΔ, συνήλθαν στις 25-11-2019 ορισμένα μέλη της ΕΥΕΔ και αποφάσισαν ομοφώνως την επιλογή του προαναφερθέντος μη κερδοσκοπικού αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης «ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΔΕΜ» ως διαδόχου της δραστηριότητας της μεταβατικής ΕΥΕΔ οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 8 του άρθρου 51Α του ν. 4481/2007. Εν τω μεταξύ, χορηγήθηκε στην ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΔΕΜ άδεια λειτουργίας για τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού δικαιώματος των δημιουργών μουσικών έργων (μουσικοσυνθετών και στιχουργών) και δικαιούχων μουσικών έργων. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι μετά την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της ΑΕΠΙ και προκειμένου να καλυφθεί το σχετικό κενό που δημιουργήθηκε στη συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων των δημιουργών μουσικών έργων ανατέθηκε, κατ' εξαίρεση και για περιορισμένο χρονικό διάστημα, στην Ειδική Υπηρεσία του ΟΠΙ η έκτακτη διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων των δικαιούχων της ΑΕΠΙ, ώστε να συνεχιστεί η διαχείριση των δικαιωμάτων αυτών και να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος στους δικαιούχους να αποφασίσουν σχετικά τη μελλοντική εκπροσώπησή τους, ήτοι εάν θα την αναθέσουν σε ήδη υφιστάμενο συλλογικό φορέα ή θα ιδρύσουν νέο. Με την απόφαση της 25^{ης}-11-2019 της Γενικής Συνέλευσης των μελών της ΕΥΕΔ επελέγη η ΕΔΕΜ για να αναλάβει την εκπροσώπηση των δικαιούχων μετά τη λήξη της έκτακτης και προσωρινής διαχείρισης της ΕΥΕΔ. Κατά τη σύμφωνη δε με το Σύνταγμα ερμηνεία της παρ. 8 του άρθρου 51Α του ν. 4481/2017 η ανάθεση της εκπροσώπησης αυτής, που αποφασίστηκε από τη Γενική Συνέλευση των μελών της ΕΥΕΔ, αφορά αποκλειστικά και μόνο στην εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων που δημιουργήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα της έκτακτης διαχείρισης της ΕΥΕΔ, ήτοι στην περάτωση της έκτακτης διαχείρισης της ΕΥΕΔ που δεν είχε ολοκληρωθεί και την εκκαθάριση του προϊόντος της προς τον σκοπό της τελικής διανομής του στους δικαιούχους της ΕΥΕΔ. Συνεπώς, η

ανωτέρω απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μελών της ΕΥΕΔ δεν συνεπάγεται την αυτοδίκαιη σύναψη συμβάσεων μεταξύ των δικαιούχων και της ΕΔΕΜ, αλλά ο κάθε δικαιούχος θα συνάψει, μετά τη λήξη της έκτακτης και προσωρινής διαχείρισης της ΕΥΕΔ και για τη διαχείριση των δικαιωμάτων του στο μέλλον, δηλαδή από τη σύναψη της σύμβασης αυτής και εφεξής, ατομική σύμβαση ανάθεσης είτε με την κατά τα ανωτέρω προκριθείσα από τη Γενική Συνέλευση ΕΔΕΜ, είτε με άλλον οργανισμό ελεύθερης επιλογής του (ΣΤΕ 1023/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω και επικουρικά ο εναγόμενος ισχυριζόμενος ότι δεν υπήρξε εκ μέρους του ενάγοντος πρόθεση διαπραγμάτευσης του ύψους της αμοιβής του αναφορικά με την παρεχόμενη σε αυτόν σχετική άδεια χρήσης των δικαιωμάτων αυτού (ενάγοντος) κατά παράβαση του άρθρου 22 ν. 4481/2017 υπέβαλε αίτημα για μείωση της επιδικαζόμενης σε αυτόν αποζημίωσης εντός των ορίων ευλόγων ορίων. Το άνω αίτημα κρίνεται απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο, ως στηριζόμενο σε εσφαλμένη προϋπόθεση, δεδομένου ότι το ενάγον με την κρινομένη αγωγή του δεν επιδιώκει εύλογη αμοιβή αλλά αποζημίωση, λόγω παράνομης χρήσης του προστατευόμενου ρεπερτορίου του, που δεν μπορεί με βάση τον νόμο να είναι μικρότερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά τον νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης καθώς και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, σύμφωνα με τα άρθρα 63 και 65 του ως άνω νόμου.

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται για μερικά από τα οποία γίνεται ειδική αναφορά παρακάτω, χωρίς όμως να έχει παραληφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της παρούσας διαφοράς, από τη με αριθμό πρωτ. ΔΣΘ_ΕΒ_0015677_2025/26-3-2025 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα Δημητρίου Κουτσογιάννη, η οποία δόθηκε ενώπιον της δικηγόρου Θεσσαλονίκης Ελένης Κανταρινού, μετά από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση του εναγόμενου (βλ. τη με αριθμό 5086Ζ'/17-12-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης στην οποία περιέχεται εξώδικη γνωστοποίηση σε ένορκη βεβαίωση), την οποία προσκομίζει το ενάγον, από τις προσκομιζόμενες φωτογραφίες, των οποίων δεν αμφισβητείται η γνησιότητα

(άρθρα 432, 444 παρ. 1γ', 448 παρ. 2, 449 παρ. 2, 457 παρ. 4 και 458 ΚΠολΔ), από τα νόμιμα προσκομιζόμενα μετ' επικλήσεως από το ενάγον κείμενα και φωτογραφίες του εναγόμενου δημοσιευμένα στο διαδίκτυο, στον ιστότοπο κοινωνικής δικτύωσης «facebook», που παραδεκτώς λαμβάνονται υπόψη, αφού δεν προέκυψε παράνομη κτήση τους, ήτοι χωρίς τη συναίνεση του ίδιου του εναγόμενου, καθόσον στο facebook καθιερώνεται η αρχή ότι οι χρήστες επιθυμούν να μοιράζονται τις αναρτημένες από αυτούς πληροφορίες με άλλους χρήστες, ενώ, εν προκειμένω, δεν αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος είχε περιορίσει τον κύκλο των προσώπων που είχαν πρόσβαση στο προφίλ της καφετέριας που διατηρεί και γενικότερα στις αναρτήσεις του, έχοντας προβεί σε ρυθμίσεις ιδιωτικότητας και περιορισμού προσβάσεως στις πληροφορίες του (ενεργοποίηση εντολής custom) (ΕφΑθ 175/2014 Αρμ 2014.1740, ΤρΠλημΑιγίου 791/2012 ΠοινΧρ 2013. 529, βλ. και Β. Βαθρακοκόιλη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας Ερμηνευτική - Νομολογιακή Ανάλυση, έκδοση 1994, τόμος Β', υπό το άρθρο 444, αρ. 10, σελ. 924, όπου και περαιτέρω παραπομπές στη νομολογία και θεωρία), από τις ομολογίες που συνάγονται από το σύνολο των ισχυρισμών των διαδίκων (άρθρα 261 εδ. β' και 352 του ΚΠολΔ), από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη (ΚΠολΔ 336) και από όλη εν γένει την διαδικασία, αποδεικνύονται τα ακόλουθα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά : Το ενάγον νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (ν.π.ι.δ.) είναι νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες - υποεκδότες μουσικών έργων και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Τα εν λόγω μέλη έχουν αναθέσει στο ενάγον τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο. Ειδικότερα αποδεικνύεται ότι του έχει ανατεθεί να καταρτίζει συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και

για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζει στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττει την αμοιβή και να κατανέμει μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι το ενάγον έχει καταστεί μέλος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με 84 ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής (βλ. άρθρο 2.2 του καταστατικού του), οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς τον σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Το ενάγον, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και έχει νομίμως γνωστοποιηθεί στο κοινό. Συνεπώς, το ενάγον νομιμοποιείται στην άσκηση της κρινόμενης αγωγής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 4481/2017, απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού του εναγόμενου στην ουσία του. Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος διατηρεί και εκμεταλλεύεται, σε ετήσια δωδεκάμηνη βάση, την επιχείρηση καφέ υπό τον διακριτικό τίτλο [redacted] που βρίσκεται στην [redacted] επιφάνειας 120 τ.μ. περίπου. Κατά το χρονικό διάστημα 2018 έως 2024 ο εναγόμενος έκανε χρήση του προστατευόμενου από το ενάγον ξένου ρεπερτορίου, χωρίς να έχει την εκ του νόμου προβλεπόμενη έγγραφη άδεια του τελευταίου για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών οργάνων, προσφέροντας μουσική στους πελάτες του δημόσια στο ανωτέρω κατάστημα με μικτό τρόπο, ήτοι άλλοτε βοηθητικά, με χρήση απλών μηχανικών μέσων χωρίς disc jockey (συμπεριλαμβανομένων : ραδιόφωνο, τηλεόραση, ίντερνετ, κλπ.), με σκοπό τη δημιουργία απλής, αλλά χρήσιμης και ωφέλιμης για τον χώρο ατμόσφαιρας, σε συνδυασμό με τις υπηρεσίες που προσφέρει στο κοινό – πελάτες (B01 ΚΑΦΕΤΕΡ) είτε με διοργάνωση εκτάκτων ημερησίων εκδηλώσεων, είτε play back, είτε

unplugged, είτε και εκτάκτων εμφανίσεων με dj (A10 ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ), καθιστώντας με αυτόν τον τρόπο προσιτό στο κοινό το προστατευόμενο από το ενάγον ρεπερτόριο. Ειδικά ως προς τις έκτακτες εκδηλώσεις αποδεικνύεται ότι τούτες έλαβαν χώρα κατά τις ακόλουθες ημερομηνίες : 14-12-2019, 27-12-2019, 5-11-2022, 11-3-2023 και 20-12-2023 (βλ. τις προσκομιζόμενες, εκτυπώσεις από τις ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης του εναγόμενου τις οποίες προσκομίζει και επικαλείται το ενάγον, χωρίς να αμφισβητεί το εναγόμενο). Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι το ενάγον, στο πλαίσιο της διαχείρισης και προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, ενημέρωσε τον εναγόμενο σχετικά με την άδεια που απαιτείται αυτός να λάβει για τη νόμιμη χρήση του εκπροσωπούμενου από αυτόν μουσικού ρεπερτορίου και την καταβολή της σχετικής αμοιβής, μέσω του απεσταλμένου στην επιχείρησή του εξουσιοδοτημένου συνεργάτη του. Ειδικότερα, ο εν λόγω συνεργάτης, επισκέφθηκε την επιχείρηση του εναγόμενου στις 3-6-2024, 24-3-2024 και 5-12-2023 και αφού διαπίστωσε τη δημόσια εκτέλεση μουσικής, τον ενημέρωσε για τις προαναφερόμενες υποχρεώσεις του, παραδίδοντάς του τα με αριθμούς 108586/3-6-2024, 94994/24-3-2024 και 80713/5-12-2023, αντίστοιχα, απογραφικά ενημερωτικά δελτία. Δεδομένου ότι ο εναγόμενος δεν αιτήθηκε της σχετικής άδειας, ο υπάλληλος του ενάγοντος και μάρτυρας απόδειξης (βλ. προσκομισθείσα από το ενάγον ένορκη βεβαίωση), μετέβη, κατόπιν εντολής που έλαβε, στο κατάστημα του εναγόμενου προκειμένου να προβεί σε δειγματοληπτική καταγραφή του μουσικού του προγράμματος, δηλαδή της διαχεόμενης – χρησιμοποιούμενης μουσικής προς ακρόαση και ψυχαγωγία του κοινού. Κατά τη διενέργεια του δειγματοληπτικού ελέγχου, που πραγματοποίησε ο προαναφερόμενος υπάλληλος στο κατάστημα του εναγόμενου, την 6^η-9-2024, ημέρα Παρασκευή και μεταξύ των ωρών 19 : 50' μ.μ. και 20 : 20' μ.μ. διαπιστώθηκε η άνευ αδείας του ενάγοντος δημόσια εκτέλεση σε αυτό των εξής τραγουδιών του προστατευόμενου κι εκπροσωπούμενου μουσικού ρεπερτορίου του, ήτοι: 1) ELEANOR RIGBY του δημιουργού LENNON JOHN WINSTON, 2) ELEANOR RIGBY του δημιουργού MCCARTNEY PAUL JAMES, 3) SISTER GOLDEN HAIR του δημιουργού BECKLEY GERALD LINDFORD, 4) SAY YOU LOVE ME του δημιουργού MC VIE CHRISTINE, 5) TINY DANCER του

δημιουργού JOHN ELTON, 6) TINY DANCER του δημιουργού TAUPIN BERNARD JP, 7) LINGER του δημιουργού PRINTUP CHANDRALYN SHANTRELL, 8) GOOD LUCK BABE του δημιουργού AMSTUTZ KAYLEIGH ROSE, 9) GOOD LUCK BABE του δημιουργού NIGRO DANIEL LEONARD, 10) HEAD OVER HEELS του δημιουργού ORZABAL ROLAND και 11) HEAD OVER HEELS του δημιουργού SMITH CURT. Η διενέργεια του ως άνω δειγματοληπτικού ελέγχου αποδεικνύεται από το προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως φωτοαντίγραφο της από 6-9-2024 αποδείξεως ταμειακής μηχανής που εξέδωσε ο εναγόμενος διαρκούντος του ελέγχου, από τις προσκομιζόμενες από 6-9-2024 φωτογραφίες που απεικονίζουν το ακριβές σημείο που βρισκόταν, τις ηχητικές εγκαταστάσεις του καταστήματος του εναγόμενου, καθώς και από την ένορκη βεβαίωση του διενεργούντος τον έλεγχο υπαλλήλου ο οποίος βεβαιώνει ότι ο εναγόμενος προέβη σε δημόσια εκτέλεση των ανωτέρω μουσικών έργων χωρίς την απαιτούμενη άδεια, καθώς σύμφωνα με την κατάθεσή του ο τελευταίος κατέγραψε ενδεικτικά μέρος του μουσικού ρεπερτορίου του οποίου έκανε χρήση ο εναγόμενος, το οποίο εν συνεχεία ελέγχθηκε εάν ανήκει στο εκπροσωπούμενο και προστατευόμενο από το ενάγον ρεπερτόριο και προέκυψε η άνευ αδείας χρήση των ως άνω προστατευόμενων από το ενάγον μουσικών έργων. Προς αντίκρουση της άνω ελέγχου ο εναγόμενος προσκομίζει με επίκληση την από 28-3-2025 βεβαίωση, σύμφωνα με την οποία κατά την ημεροχρονολογία και ώρα του δειγματοληπτικού ελέγχου του ενάγοντος αναπαράγονταν στο κατάστημα έργα μη εκπροσωπούμενου ρεπερτορίου του. Πλην όμως τούτη στερείται αποδεικτικής ισχύος, δεκτού γενόμενου του ισχυρισμού του ενάγοντος, καθώς από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προκύπτει η νομιμοποίηση του υπογράφοντος Ηλία Καλιώρα προς έκδοση του προσαγομένου εγγράφου για λογαριασμό της Καλλιτεχνικής Πολιτιστικής Ένωσης ΙΚΕ, η οποία είναι απλή εταιρεία, δεν είναι ΟΣΔ ούτε ΑΟΔ και δεν είναι αδειοδοτημένη από το ΥΠΠΟ στο χώρο των πνευματικών δικαιωμάτων μουσικής. Άλλωστε, ο άνω υπογράφων την επίμαχη βεβαίωση δεν ήταν φυσικώς παρών στο κατάστημα του εναγόμενου κατά την κρίσιμη ημεροχρονολογία και ώρα, αλλά αναφέρεται αορίστως στα «στοιχεία των Server» τα οποία δεν προσκομίζονται και ακόμη και αν υποτεθεί αληθής η καταχώρησή

τους, δεν σημαίνει ταυτόχρονη αναπαραγωγή τους σε ένταση προσιτή στο κοινό, αφού η καταγραφή του ελεγκτή του ενάγοντος έδειξε τα ως άνω αναφερόμενα μουσικά έργα του ρεπερτορίου του. Περαιτέρω το ενάγον ν.π.ι.δ. απήυθυνε στον εναγόμενο τις από 22-3-2024, 7-3-2024, 21-10-2021 και 19-12-2019 επιστολές του Τμήματος Δημόσιας Εκτέλεσης αυτού, στις οποίες ο εναγόμενος ουδέποτε εναντιώθηκε ή αμφισβήτησε το περιεχόμενό τους αποστέλλοντας κάποια εξώδικη επιστολή διαμαρτυρίας. Ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι κατά τα επίδικα έτη η μουσική, που αναπαράγεται στο κατάστημά του αποτελεί μουσικό ρεπερτόριο της «StereoCloud» και της «Soundreef Ltd», για το οποίο της έχει χορηγηθεί άδεια δημόσιας εκτέλεσης από το σωματείο με την επωνυμία ΠΑΣΚΕΔΙ, αποκλειστικό αντιπρόσωπο των ανωτέρω. Τούτος, όμως, ο ισχυρισμός και αληθής υποτιθέμενος, δεν αναιρεί την υποχρέωσή του να καταβάλει στο ενάγον αμοιβή από τη στιγμή που κατά τα ανωτέρω αποδεικνύεται η άνευ αδείας του δημόσια εκτέλεση τραγουδιών που ανήκουν στο προστατευόμενο κι εκπροσωπούμενο μουσικό του ρεπερτόριο. Άλλωστε, τα προσαγόμενα με επίκληση από τον εναγόμενο έγγραφα τιτλοφορούμενα ως «Άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικής» (δυνάμει των οποίων δικαιούται να αναπαράγει στο κατάστημά του δημόσια μουσικά έργα και ηχογραφημένες εκτελέσεις του ρεπερτορίου της stereocloud από 1-1-2018 έως 31-12-2018, της Soundreef από 1-1-2019 έως 31-12-2022 και εν συνεχεία από 1-1-2023 έως 31-12-2025 της «Καλλιτεχνικής Πολιτιστικής Ένωσης») δεν αποτελούν άδειες δημόσιας εκτέλεσης μουσικής εκδοθείσες από αναρμόδιο προς τούτο φορέα, αλλά απλές βεβαιώσεις, οι οποίες δεν συνοδεύονται από αποδείξεις είσπραξης, η δε «Καλλιτεχνική Πολιτιστική Ένωση» είναι επαγγελματικό σωματείο και όχι φορέας διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων μουσικής με συνέπεια οι σχετικές «άδειες» να μην έχουν καμία απολύτως ισχύ. Συνεπώς, ο εναγόμενος δεν ανταπέδωσε την έλλειψη νομιμοποίησης του ενάγοντος προς ανατροπή του καθιερούμενου από το άρθρο 7 παρ. 1 ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου νομιμοποίησης του τελευταίου ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την παροχή πληρεξουσιότητας και την είσπραξη των αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία όλων των έργων των πνευματικών δημιουργών που εκπροσωπεί, ενώ

δεν αποδεικνύεται ότι κάποιο από τα έργα, που περιέχονται στη δήλωση της παραγράφου 1, δεν ανήκει στα εκπροσωπούμενα από αυτόν έργα. Επιπλέον, ο εναγόμενος, ομοίως, δεν ανταπέδωσε ότι έκανε χρήση έτερου μουσικού ρεπερτορίου, που δεν προστατεύεται από το ενάγον. Εξάλλου, η επιχείρηση του εναγόμενου, για τη λειτουργία της οποίας η μουσική είναι απαραίτητη, απευθυνόμενη σε ευρύ κύκλο πελατών με αυξημένες απαιτήσεις σχετικά με την ποιότητα και το είδος της προσφερόμενης για τη διασκέδασή τους μουσικής, δεν θα μπορούσε να αρκестεί σε μουσικά έργα ως επί τω πλείστον αγνώστων δημιουργών. Επομένως, ο εναγόμενος, από το έτος 2018 έως και τον Δεκέμβριο του έτους 2024, προέβαινε σε δημόσια εκτέλεση ξένου ρεπερτορίου άνευ αδειας και καταβολής αμοιβής η οποία υπολογίζεται σε εφάπαξ μηνιαίο ποσό διότι η εφαρμογή του κανόνα, ήτοι η ποσοστιαία αμοιβή, σε επιχειρήσεις όπως αυτή του εναγόμενου, είναι πρακτικά αδύνατο να εφαρμοσθεί (άρθρο 32 του Ν. 2121/1993). Η ανωτέρω ενέργεια του εναγόμενου αποτελεί προσβολή του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος της εκμετάλλευσης του έργου των δημιουργών και συνιστά πράξη παράνομη που οφείλεται σε υπαιτιότητά του, καθόσον δεν ζήτησε να λάβει την απαιτούμενη άδεια, αλλά και στη συνέχεια όταν του ζητήθηκε από το ενάγον η οφειλόμενη αμοιβή αρνήθηκε να την καταβάλει, επιπλέον δε, γνώριζε ότι το ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί προστατεύεται από το τελευταίο, καθώς το ενάγον τον είχε ενημερώσει κατ' επανάληψη για την υποχρέωση λήψης άδειας και καταβολής αμοιβής για τη χρήση του προστατευόμενου από το ίδιο μουσικού ρεπερτορίου, ενώ ουδόλως αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος αιτιολογημένα δεν προέβη στα παραπάνω λόγω ανασφάλειας σχετικά με τον φορέα στο οποίο πρέπει να καταβάλει αμοιβή, ισχυριζόμενος ότι πέραν του ενάγοντος υφίσταται και έτερος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για την ίδια κατηγορία δικαιούχων με την επωνυμία «ΕΔΕΜ», καθώς εάν επιθυμούσε θα μπορούσε να πληροφορηθεί από το ενάγον ποια έργα εκπροσωπεί και τις συμβάσεις αμοιβαιότητας που έχει συνάψει με αλλοδαπούς οργανισμούς, ώστε να μην προβαίνει σε χρήση αυτών. Αντιθέτως, αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος δεν έχει λάβει άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικής και δεν έχει καταβάλει αμοιβή σε κανέναν από τους ως άνω δύο οργανισμούς

συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων και προβαίνει άνευ αδείας στη χρήση του ως άνω προστατευόμενου ρεπερτορίου. Συνεπώς ο εναγόμενος έχει έναντι του ενάγοντος υποχρέωση αποζημίωσης (άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993), η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της συνήθως καταβαλλόμενης αμοιβής για το συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης από ομοειδείς με αυτήν του εναγόμενου επιχειρήσεις. Η επιχείρηση του εναγόμενου έχει εμβαδόν περίπου 120 τμ. και για επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος (καφετέριες) που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής το, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 2 του Ν. 4481/2017, καταρτισθέν και δημοσιοποιηθέν νομίμως αμοιβολόγιο του ενάγοντος, για καταστήματα επιφάνειας 101 - 200 τ.μ., ορίζει το ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση απλών μηχανικών μέσων (κατηγορία Β01-ΚΑΦΕΤΕΡ) στο καθαρό ποσό των 27 ευρώ μηνιαίως πλέον ΦΠΑ για τα έτη 2018 έως και 2021, 30 ευρώ μηνιαίως πλέον ΦΠΑ για το έτος 2022, 31 ευρώ μηνιαίως πλέον ΦΠΑ για το έτος 2023 και 33 ευρώ μηνιαίως πλέον ΦΠΑ για το έτος 2024, ενώ για έκτακτες ημερήσιες εκδηλώσεις (κατηγορία Α10 ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ), στο καθαρό ποσό των 50 ευρώ ανά εκδήλωση πλέον ΦΠΑ για το έτος 2019, 55 ευρώ ανά εκδήλωση πλέον ΦΠΑ για το έτος 2022 και 56 ευρώ ανά εκδήλωση πλέον ΦΠΑ για το έτος 2023 (ως προς απόδειξη των έκτακτων εκδηλώσεων το ενάγον επικαλείται και προσκομίζει 34 στο σύνολο εκτυπώσεις από τις ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης του εναγόμενου απ' τις οποίες αποδεικνύεται η διενέργεια εκδηλώσεων στο κατάστημά του με αναπαραγωγή μουσικής ακόμη και με χρήση φυσικού προσώπου – DiskJockey και με ζωντανή μουσική κατά τα επίδικα έτη). Ο εναγόμενος, με την ανωτέρω συμπεριφορά του, επωφελείται ως προς την επιχειρηματική του δραστηριότητα από τις παροχές αυτές προς τους πελάτες του, που συνίστανται στη δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων και εκπροσωπούμενων από το ενάγον μουσικών έργων, αποστερώντας, παράλληλα, σκοπίμως, από τα μέλη του, κατά παράβαση των διατάξεων των Ν. 2121/1993 και 4481/2017, τα ποσά της αμοιβής - πνευματικά δικαιώματά τους. Δεδομένης, συνεπώς, της εκ προθέσεως προσβολής, από μέρος του εναγόμενου, της πνευματικής ιδιοκτησίας των εκπροσωπούμενων δημιουργών, η οποία προκάλεσε στο ενάγον περιουσιακή ζημία, τελούσα σε

προφανή αιτιώδη συνάφεια προς την ως άνω αδικοπρακτική συμπεριφορά, αυτός, υποχρεούται σε αποζημίωση του ενάγοντος, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της προβλεπόμενης αμοιβής, ήτοι αυτής που όφειλε να καταβάλλει ως πνευματικά δικαιώματα εάν ελάμβανε την άδεια για τη χρήση και εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος. Επομένως, ο εναγόμενος, οφείλει να καταβάλει στο ενάγον ως αποζημίωση τα κάτωθι ποσά: Α. Για το έτος 2018 : Για το χρονικό διάστημα από 1-1-2018 έως 31-12-2018, το ποσό των (27,00 ευρώ μηνιαίως X 12 μήνες =) 324,00 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 77,76 Ευρώ και συνολικά (324,00 + 77,76 =) 401,76 Ευρώ X 2 = 803,52 Ευρώ. Β. Για το έτος 2019: α. Για το χρονικό διάστημα από 1-1-2019 έως 31-12-2019, το ποσό των 27,00 ευρώ μηνιαίως X 12 μήνες = 324,00 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 77,76 Ευρώ, και συνολικά (324,00 + 77,76 =) 401,76 Ευρώ X 2 = 803,52 Ευρώ. β. για τις έκτακτες ημερήσιες εκδηλώσεις την 14^η-12-2019 και την 27^η-12-2019, το ποσό των 50,00 ευρώ ανά έκτακτη ημερήσια εκδήλωση X 2 εκδηλώσεις που διοργάνωσε το κατάστημα = 100,00 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 24,00 Ευρώ, και συνολικά 100,00 + 24,00 = 124,00 Ευρώ X 2 = 248,00 Ευρώ. Γ. Για το έτος 2020 : Για το χρονικό διάστημα από 1-1-2020 έως 29-2-2020 καθώς και από 1-6-2020 έως 31-10-2020, το ποσό των (27,00 ευρώ μηνιαίως X 7 μήνες =) 189,00 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 45,36 Ευρώ, και συνολικά 189,00 + 45,36 = 234,36 Ευρώ X 2 = 468,72 Ευρώ. Δ. Για το έτος 2021 : Για το χρονικό διάστημα από 1-6-2021 έως 31-12-2021, το ποσό των (27,00 ευρώ μηνιαίως X 7 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα =) 189,00 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 45,36 Ευρώ, και συνολικά 189,00 + 45,36 = 234,36 Ευρώ X 2 = 468,72 Ευρώ. Ε. Για το έτος 2022 : α. Για το χρονικό διάστημα από 1-2-2022 έως 31-12-2022, το ποσό των (30,00 ευρώ μηνιαίως X 11 μήνες =) 330,00 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 79,20 Ευρώ και συνολικά (330,00 + 79,20 =) 409,20 Ευρώ X 2 = 818,40 Ευρώ. β. Για την έκτακτη ημερήσια εκδήλωση την 5^η-11-2022, το ποσόν των 55,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 13,20 Ευρώ, και συνολικά (55,00 + 13,20 =) 68,20 Ευρώ X 2 = 136,40 Ευρώ. ΣΤ. Για το έτος 2023: α. Για το χρονικό διάστημα από 1-1-2023 έως 31-12-2023, το ποσό των (31,00 ευρώ μηνιαίως X 12 μήνες =) 372,00 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 89,28 Ευρώ, και συνολικά (372,00 + 89,28 =) 461,28 Ευρώ X

2 = 922,56 Ευρώ. β. Για τις έκτακτες ημερήσιες εκδηλώσεις την 11^η-3-2023 και την 20^η-12-2023, το ποσό των (56,00 ευρώ ανά έκτακτη ημερήσια εκδήλωση X 2 =) 112,00 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 26,88 Ευρώ και συνολικά (112,00 + 26,88 =) 138,88 Ευρώ X 2 = 277,76 Ευρώ. Ζ. Για το έτος 2024 : Για το χρονικό διάστημα από 1-1-2024 έως 31-12-2024, το ποσό των (33,00 ευρώ μηνιαίως X 12 μήνες =) 396,00 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 95,04 Ευρώ, και συνολικά (396,00 + 95,40 =) 491,04 Ευρώ X 2 = 982,08 Ευρώ. Ως εκ τούτου ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει ως αποζημίωση στο ενάγον εξαιτίας της αδικοπρακτικής συμπεριφοράς του το συνολικό ποσό των (803,52 + 803,52 + 248,00 + 468,72 + 468,72 + 818,40 + 136,40 + 922,56 + 277,76 + 982,08 =) 5.929 ,68 Ευρώ. Να σημειωθεί ότι τα ανωτέρω γενόμενα δεκτά αποδείχθηκαν από την ένορκη βεβαίωση του διενεργούντος τον έλεγχο υπαλλήλου ο οποίος βεβαιώνει ότι ο εναγόμενος προέβη σε δημόσια εκτέλεση των ανωτέρω μουσικών έργων χωρίς την απαιτούμενη άδεια κατά τις ανωτέρω διακρίσεις, η κατάθεση του οποίου ουδόλως αποκρούεται από άλλα αποδεικτικά μέσα. Εξάλλου, το ενάγον, το οποίο ως νομικό πρόσωπο είναι φορέας εννόμων αγαθών, μπορεί να ζητήσει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, την οποία υπέστη, αφού από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγόμενου (εκμετάλλευση και συγκεκριμένα δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων χωρίς άδεια) υπέστη προσβολή και μείωση της φήμης, της πίστωσης, του κύρους και της υπολήψεως του έναντι των εκπροσωπούμενων από αυτόν και συμβληθέντων μαζί του πνευματικών δημιουργών και αντίστοιχων αλλοδαπών φορέων, ως οργανισμός διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, για την ικανοποίηση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί το ποσό των 500,00 ευρώ, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο, λαμβανομένων υπ' όψιν των συνθηκών υπό τις οποίες τελέσθηκε η ως άνω αδικοπραξία, της φύσεως του έννομου αγαθού που προσβλήθηκε και του ύψους της ζημίας, του βαθμού υπαιτιότητας του εναγόμενου και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και στην ουσία της και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στο ενάγον το συνολικό ποσό των (€ 5.929 ,68 + € 500 =) 6.429,68 Ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής

και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση. Σχετικά με το αίτημα για την κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το Δικαστήριο κρίνει ότι θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό, για το ποσό των 3.000 Ευρώ, διότι πρόκειται για απαίτηση από πνευματικά δικαιώματα και αποζημίωση από άδικη πράξη (άρθρο 908 παρ. 1 εδ. γ' και δ' ΚΠολΔ) και κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, καθώς η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατό να επιφέρει σημαντική ζημία στο ενάγον, ενόψει και του γεγονότος ότι πολλοί από τους εκπροσωπούμενους δικαιούχους αποβλέπουν στα έσοδα αυτά για τη συντήρησή τους. Τέλος, σχετικά με το αίτημα του ενάγοντος περί επιδίκασης της δικαστικής δαπάνης, σε σχέση με τον κατάλογο των προτάσεών του, είναι μεν βάσιμο κατά τον νόμο, σύμφωνα με τα άρθρα 176, 189, 190, 191, 193 ΚΠολΔ, πλην όμως, για το ποσό της δικαστικής δαπάνης το οποίο επιδιώκει το ενάγον, με βάση τον αναφερόμενο στις προτάσεις του κατάλογο, πρέπει να αναφερθεί ότι σύμφωνα με τον κώδικα περί δικηγόρων, στην αμοιβή του δικηγόρου περιλαμβάνονται αφενός η αμοιβή του για τη σύνταξη της αγωγής, όπως και των προτάσεων, αφετέρου και τα έξοδα, στα οποία προέβη προς εκτέλεση της εντολής, σύμφωνα με όσα ορίζονται στον κώδικα περί δικηγόρων. Στην προκειμένη περίπτωση, το ενάγον δεν αναφέρεται σε άλλα έξοδα, πέρα από την κατάθεση της αγωγής και των προτάσεων, την επίδοση αυτής, τη λήψη ένορκης βεβαίωσης και την καταβολή του δικαστικού ενσήμου, επομένως θα ισχύσουν τα γενικώς οριζόμενα ποσοστά αμοιβής και εξόδων, για τα οποία πρέπει να καταδικασθεί ο εναγόμενος λόγω της εν μέρει ήττας του, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των έξι χιλιάδων τετρακοσίων είκοσι εννέα ευρώ και εξήντα οκτώ λεπτών (6.429,68 €), νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

31^η σελίδα της υπ' αριθμ. **389** /2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Κατερίνης
(τακτική διαδικασία)

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση αυτή εν μέρει προσωρινά εκτελεστή ως προς την πιο πάνω καταψηφιστική της διάταξη για το ποσό των τριών χιλιάδων ευρώ (3.000 €), μετά των αναλογούντων σε αυτό τόκων.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εναγόμενου μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, την οποία ορίζει στο συνολικό ποσό των τετρακοσίων πενήντα ευρώ (450 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Κατερίνη, στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, την **10^η**-12-2025, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ